

Wyjątek z meldunku kpt. Adama Borysa „Bryła” do płka Emila Fieldorfa „Nila”:

Melduję, że we wtorek 1.II, godz. 9.10 został zastrzelony p. K. przed swoim biurem.

Dowódca akcji „Lot”, wykonawca II „Kruszynka”

(...)

Zespół wykonujący akcję zasługuje na najwyższe uznanie, przy czym ranni, mimo śmiertelnych ran, zdolali o własnych siłach dojść do samochodów i ewakuować się z miejsca akcji.”

Akcja trwała 1 minutę i 40 sekund, wykonana perfekcyjnie - niestety z ciężkimi stratami.

Jakże cudownie jest dzisiaj, 81 lat po wydarzeniach tamtych dni, cieszyć się wolnością, wspominać uczestników tej akcji, mówić o bohaterach - chłopcach i dziewczętach z Oddziału Specjalnego Kedywu KG AK „Pegaz”. Szczycimy się tą akcją, jest ona wręcz podręcznikowo przeprowadzona, skuteczna i efektowna.

Ale ten i inne sukcesy „Agatu” – „Pegaza” i wreszcie Batalionu „Parasol” były okupione ciężkimi stratami.

W Akcji Specjalnej „Kutschera” i bezpośrednio po akcji zmarli z ran i zginęli:

- Bronisław Pietraszewicz „Lot”
- Marian Senger „Cichy”
- Zbigniew Gęsicki „Juno”

- Kazimierz Sott „Sokół”

Kolejna akcja - w dniu 6 maja 1944 r. na ulicach Warszawy - Akcja Specjalna „Stamm”

- śmiertelnie ranni w strzelaninie budynku przy Al. Szucha 16

- Kazimierz Kardaś „Orkan”

- Stefan Królikowski „Hipek”

Podczas odwrotu z akcji, na ul. Szwoleżerów w pobliżu ul. Czerniakowskiej zginęli:

- Stefan Santarek „Kajtek”

- Jerzy Kozłowski „Kastor”

- Ireneusz Szatkowski „Nałęcz”

- Henryk Adamczyk „Nemo”

- Jerzy Sarnowski „Polluks”

- Kazimierz Urbański „Sławomir”

Wreszcie w dniu 11 lipca 1944 r. podczas Akcji Specjalnej „Koppe”, w czasie odwrotu z akcji w miejscowości Udórz zginęli:

- Stanisław Huskowski „Ali”

- Wojciech Czerwiński „Orlik”

a więci do niewoli a następnie zamordowani zostali:

- Tadeusz Ulankiewicz „Warski”

- Halina Grabowska „Zeta”

- Bogusław Niepokój „Storch”

Taka była danina krwi za bohaterskie czyny, które pamiętamy ...

Służba w tym oddziale wiązała się z olbrzymim ryzykiem – ludzie, którzy wychodzili na akcję mieli świadomość, że mogą nie wrócić do domu.

Wszystkim im jesteśmy winni tak wiele – a obowiązek mamy jeden: pamiętać o Nich, ich życiu, bohaterskich postawach i bohaterskiej śmierci. Nie zawahali się położyć swojego życia na szali, bez bojaźni oddali swoje młode życie za Ojczyznę.

Spółeczny Komitet Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionów „Zośka” i „Parasol” – jako spadkobierca tradycji i strażnik pamięci o tych Harcerskich Batalionach chyli czoło przed Bohaterami.

Za Zbigniewem Herbertem powiedzmy: „Nie dajmy zginąć poległym”.

O Bohaterach pamiętamy i będziemy pamiętać.